

رمان

- برگشته از زندگی ستم و فخر این

چه دنده صبور و آنکه دیگر نمیتوشد... باید

حصنه و بزرگی از خطاها را پذیرید

دیر شد، و شرگران پیار، ساده

و ذهنی مانند هر کوکو را آنچه

بشنست میتوینم

۱۱

۳۲

روايتها مكتوب از پرودانگي آدم

گزارش گونه اي از وقف کتابخانه
شهيد مطلب شفيعي
تاپيامي ماندگار و مهر گستر از وجود عزيز رهبر

بسم الله الرحمن الرحيم

روايتها مكتوب از

پروانگي آدمي

گزارش گونه اي از وقف کتابخانه ها

شهيد مطلب شفيعي

تاپیامی ملند گار و میر گستر

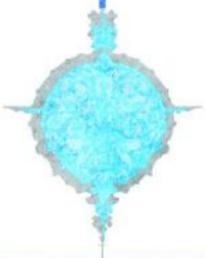
از وجود عزیز رهبر

تهیه و تنظیم: موسسه جهاد فرهنگی حکمت

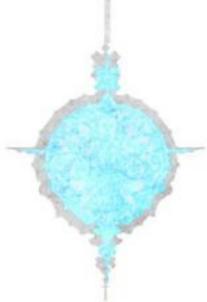
زیر نظر: مجید صحاف

اسفند ۹۳

روایت اول
زندگی ...

کلبه احزان شود روزی گلستان غم مخور

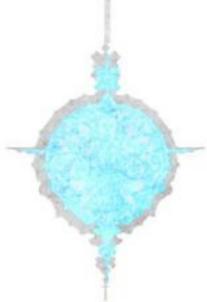
سکینه خانم می‌گوید:

قبل از اینکه مطلب به دنیا بیاید، یکبار خواب دیدم که دو زن
چادر مشکی محترمه آمدند. آن موقع چادر مشکی اصلاً رسم نبود
و آنها به من گفتند تو پسری داری و اسم او هم عبدالمطلوب
است.

همین طور هم شد. به امام زمان (عج) قسم وقتی مطلب به دنیا
آمد، نوری به اتاق تابید که همه این نور را دیدند و شروع کردند
به بوسیدن مطلب؛ اما ما مردد بودیم چه اسمی برای او بگذاریم.
تصمیم گرفتیم پنج اسم لای قرآن بگذاریم، بعد ببینیم کدام
درست آید. چند دفعه این کار را انجام دادیم. در تمام دفعات اسم
عبدالمطلب بیرون آمد.

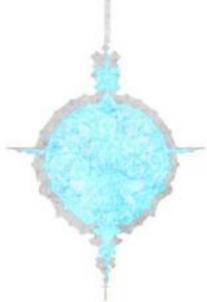
در دومین روز از خرداد سال ۱۳۴۶ در روستای دریهنز از توابع بهاباد یزد به دنیا
می‌آید. دو سالش که می‌شود، همراه پدر و مادر از روستا به شهر می‌آید. در
چهار سالگی برای فراغتی قرآن راهی مکتب خانه می‌شود و در ۶ سالگی قرآن
را کاملاً فرا می‌گیرد.

بزرگتر که می‌شود و صدای انقلاب «امام خمینی(ره)» در جانش که می‌نشیند،
حبّ ولایت را عملی می‌کند و نمونه عملی «لا يحمل هذا العَلَمُ إلَّا أَهْلُ الْبَصَرِ وَ
الصَّبَرِ» می‌شود؛ و به خوبی تکلیف انقلابی اش را تشخیص می‌دهد، در

حرکت‌های انقلابی فعالانه شرکت می‌کند و از این جهت در دیبرستان واعظی در امور تربیتی و سرپرستی انجمن اسلامی مدرسه نقش عمده‌ای را ایفا می‌کند. همه این فعالیت‌ها اما مطلب را از کار و تلاش باز نمی‌دارد. تابستان‌ها در کثار حاج محمد - پدرش - در کارخانه موزائیک سازی مشغول کار می‌شد. بعد از دیبرستان، در سال ۶۴ در دانشگاه امام صادق(ع) تهران در رشته معارف اسلامی و تبلیغ پذیرفته می‌شود؛ نمونه یک دانشجوی موقر، متدين و مخلص برای دانشگاه و جامعه، و مرجع و قابل اتكا برای خانواده ...

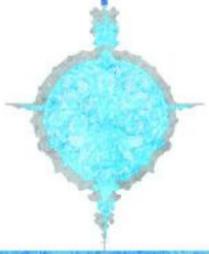
تحصیلش در دانشگاه یکساله می‌شود که دیگر تاب ماندن ندارد.

زنده ماندن با وجود شهادت برادران و دوستان و از طرفی ظلم و بی‌عدالتی که از جانب مستکبرین عالم براین ملت مظلوم روا شده است، هیچ مفهومی ندارد. در حالیکه صدای «هل من ناصر ینصرنی» حسین بگوش می‌رسد و در حالی که رهبر انقلاب رفتن به جبهه را واجب کفایی می‌داند و در حالیکه بسیاری از هموطنان ما در اثر بمباران‌ها، کودکانش بی‌پدر، مادرانش بی‌پسر، و خواهرانش بی‌برادر می‌شود وظیفه یک جوان انقلابی چه می‌تواند باشد؟

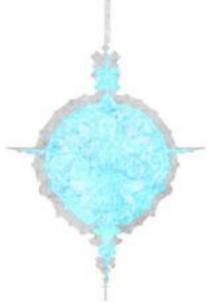
افسوس می‌خورم که چرا موضوع را زودتر از این‌ها درک نکردم. چرا به بی‌وفایی دنیا زودتر از اینها بی‌نبدم. دنیایی که علی را در محراب شهید کرد و تاریخ هیچ نگفت. دنیایی که حسین را مظلومانه با خانواده‌اش در صحرای کربلا به شهادت رسانید و لب از لب تکان نداد و دنیایی که هزاران هزار علمای اسلامی را از ماگرفت. هفده شهريورها، پانزده خردادها، تاسوعاعها و عاشوراهما را پشت سرگذاشت. حال نمی‌دانم که روش‌نگران با ذهن روشن خود چه می‌اندیشند؟ و به چه چیز این دو روزه دنیا دل بسته‌اند؟

(بخشی از وصیت‌نامه شهید)

زمستان ۶۵ پنهان از دیدگان پدر و مادر، راهی جبهه می‌شود ...

رواية دوم
عند ربهم يرزقون...

حالتی رفت که محراب به فریاد آمد...

آری پدرم؛

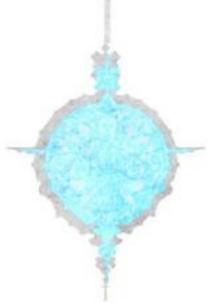
من دیگر طاقت ماندن و شاهد رنج و غم از دست رفتن
دوستان [را ندارم] موجی را در خود احساس کردم؛ آخر روح
همیشه مسافر من چگونه می‌توانست جایی منزل کند و از رفتن و
رفتن باز ایستد؟

من موجم ساحل نیستم: هستم اگر می‌روم، گر نروم نیستم...
بدین ترتیب تصمیم به حرکت [گرفتم]. با کوله‌باری از
مسئولیت‌ها و امانت‌ها که بر دوش دارم، غریبانه می‌گردم. زانوانم
با رضایت شما استوار خواهد بود. پیش می‌روم تا ببینم که
سرنوشت چه نوشته است؟ یا نه، می‌روم تا سرنوشت را خودم
بسازم و بنگارم و ...

(بخشی از دستنوشته شهید ۶۵/۱۲/۱۲)

سید مرتضای آوینی خوب گفت: «مردانه که زیسته باشی، لاجرم مردانه نیز
خواهی مُرد...»

و مطلب مردانه زیست. یادش بود که «اگر آفتاب بیاید و از خواب بیدار شود،
نمایش قضا می‌شود» او اثبات عملی کرد **«يَكْتُبَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ التَّابِطِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ»**.

شکوفه‌های بهار سال ۶۶، هنوز بیست روزه بودند که خاک‌های سرخ شلمچه مشهد ابدی مطلب می‌شود...

آری؛

برخی‌ها، شأن نزول **«فَمِنْهُمْ مَنْ قُضِيَ نَحْبَةً»** هستند؛
با سر، با خون، قطعه قطعه، إرباً إرباً ...

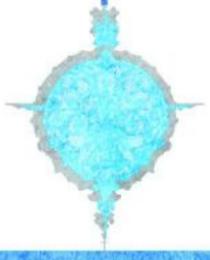
سرخی بالاترین رنگ است، نه سیاهی. که سیاهی می‌پوشد. سرخی می‌شوید و جلادان تاریخ را رسوا می‌کند.

ما زنده به آنیم که آرام نگیریم موجیم که آسودگی ما عدم ماست

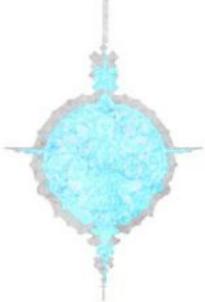
مطلوب در تاریخ ۱۸/۱/۶۶ در منطقه عملیاتی شلمچه در عملیات کربلای ۸ به وسیله اصابت تیر سیمینوف به ناحیه صورت، مغز سرش از پشت سر بیرون ریخته بود و پیکر پاکش بعد از شهادت بوسیله آتش عقبه آرپی‌جی سوخته بود...

... و دلم همچون پرندهای وحشی خود را دیوانهوار به در و دیوار می‌زند تا از من بگریزد و بال در بال آن پرستوهای آزاد و خوشبخت مهاجر پرواز کند و من با هر دو دستم قفس را به سختی نگه داشته ام تا نگهش دارم! چرا که اطاعت از فرماندهی واجب شرعی است. از طرفی خدای، تو عاشقانت را دیوانه کنی هر دو جهانش بخشی، دیوانه تو هر دو جهان را چه کنند...
با این حال چقدر زنده ماندن دشوار شده است و لحظه‌ها به کندي می‌گذرد. آه چه خیال انگیز و جانبخش است اینجا نبودن، با تو بودن، در کنار تو بودن یا حسین ...
می‌دانم که خود حجاب خودم و باید از میان برخیزم...

(بخشی از وصیت‌نامه شهید)

روایت آخر
پروانگ آدمها

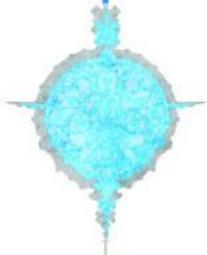
عشق اما فقط از ماست؛ اگر بگذارند ...

حاج محمد می گوید، خوشحال می شود هرسال بجهه های دانشگاه امام صادق(ع) به منزل شان می آیند و سالگرد شهادت مطلب را زنده می کنند.

حاج محمد ۸۴ ساله است و سکینه خانم ۸۲ ساله؛ در نهایت کهولت سن .. سکینه خانم چندسالی است به علت شکستگی کمر توان راه رفتن و ایستادن ندارد و با کمک دیگران راه می رود. حالا هم گوش هایش چیزی نمی شنود.

سال هاست در آروزی ساختن کتابخانه ای به نام فرزند شهیدشان بودند و علی رغم کهولت سن و وضع مالی نه چندان خوب، با جدیت تمام کار را پیگیری کردند. تکه زمینی که منزل شان خریدند و با وام و کمک خیریه و ... بالاخره ساختمان کتابخانه را به اتمام رساندند.

حاج محمد می گوید برای ساختن این کتابخانه سختی های زیادی کشیده و البته بی مهری هایی هم دیده است. اما عادت ندارد لب به گلایه بگشاید. هنوز نیمی از زمستان باقی است که خبر افتتاح کتابخانه پرسش، هوای شان را بهاری می کند.

قرار است ۱۰ اسفند کتابخانه افتتاح شود. دیبر کل نهاد کتابخانه های عمومی کشور شخصاً برای افتتاح کتابخانه به یزد می رود. حرکت بزرگی است این اقدام پدر و مادر شهید؛ فرهنگی و فرهنگ ساز و ماندنی ...

زمان تا روز افتتاح کتابخانه اندک است و البته فرصتی مغتنم برای ماندگار کردن این حرکت ارزشی و فرهنگی. از همین رو دیبر کل نامه‌ی درخواستی به محضر مبارک رهبر انقلاب می نویسد ...

محضو مبارک رهبر عظیم‌الشان انقلاب اسلامی، حضرت ایت‌الله العطیس خامنه‌ای
(مدظله‌العالی)

با اهداء سلام و احترام،

به استحضار می‌رساند «مطلوب شفیعی» شهید ۲۰ ساله از شهدای کربلای هشت شلمجه است که امروز پدر و مادر پیرش یک باب منزل مسکونی خود در شهرستان یزد را به نام فرزند شهیدشان و به عنوان کتابخانه وقف نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور کرده‌اند.

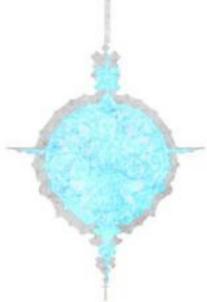
این اقدام فرهنگی با توجه به دیدگاه حاضر حضرت‌علی درباره تکریم شهداء و احیت فرهنگی قابل توجه و مستودن است. از همین رو، افتتاح این کتابخانه وقفی که معطر به نام و یاد شهید است، فرست مغتنم است که از محضو مبارک و عزیزان استدعا کنم برای ماندگاری این حرکت سوتونی و الکوساری و شنبوی و ترغیب وقف کتابخانه در میان احاد جامعه این مراسم را بیام با وهمودی متبرک گردانید. قبلاً سیاستگزارم.

و من الله التوكل

علی‌حضرت مختاری‌پور
دیبر کل

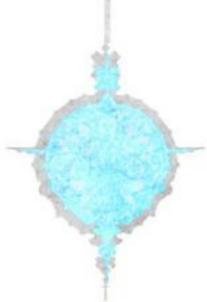

تا رسیدن پاسخ نامه چندروزی باید صبوری کرد...

دیرکل در این فاصله به یزد می‌رود و شخصاً بر دستان پدری دلسوز و دامان
برمه رمادی پیر که درخت سترگ ایثار و شهادت را پرورانده‌اند و تقدیم انقلاب
کرده‌اند و حالا باز هم برای اعتلای مرزهای فرهنگی این سرزمین از بذل
داشته‌هایشان ابایی ندارند، بوسه می‌زنند ...

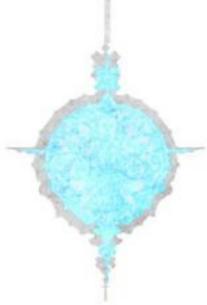
خانه‌ای ساده و کوچک،
سرپناه دلهای بزرگ حاج محمد و سکینه خانم ...

گپ و گفتی صمیمی و بی تکلف میان دیبر کل و پدر و مادر شهید، فضا را دلنشی
تر می کند.

■ علیرضا مختار پور ، دیبر کل نهاد کتابخانه های عمومی کشور
در حال صحبت با پدر و مادر شهید شفیعی

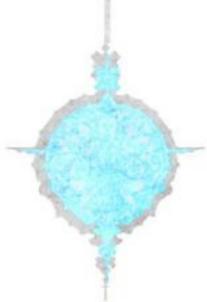

دیرکل از بخش‌های مختلف کتابخانه دیدن می‌کند.

حضور دانش آموزان و شور و حال آنها، فضای پر نشاطی بر کتابخانه حاکم گردد؛

دیرکل به تک آنها کتاب و شاخه گل هدیه می‌دهد...

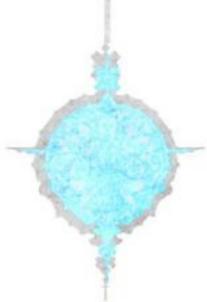

حجت الاسلام والملیمین سید علی اصغر مدرسی روحانی و معتمد محل در حال اهداء گل و کتاب به دانش آموزان حاضر در کتابخانه

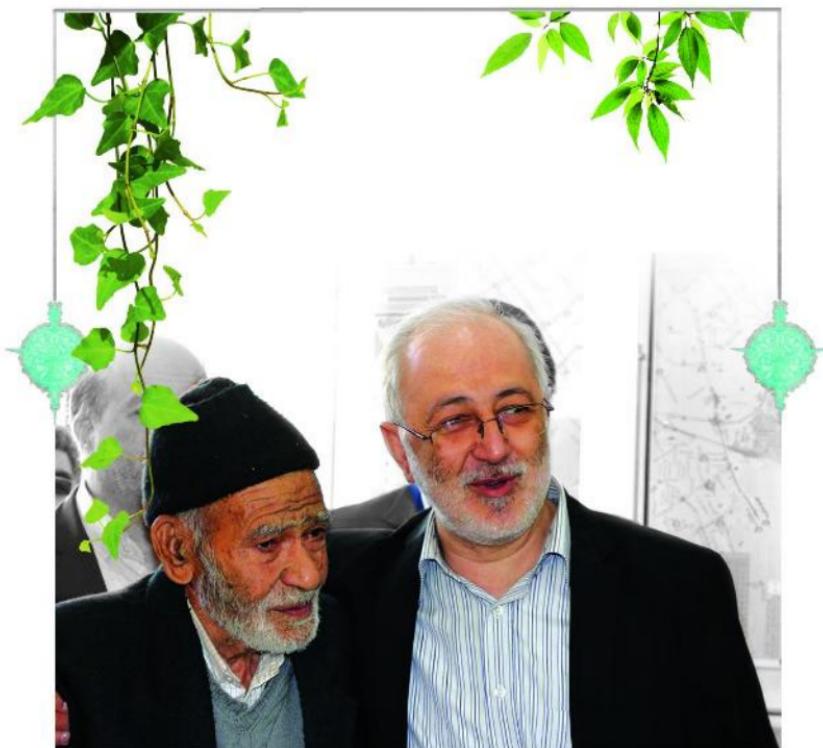

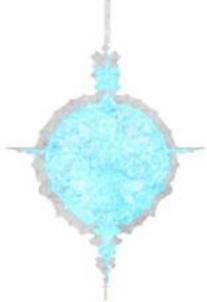
از راست به چپ: حاج محمد شفیعی، حجت الاسلام والملیمین سید علی اصغر مدرسی، علیرضا مختارپور

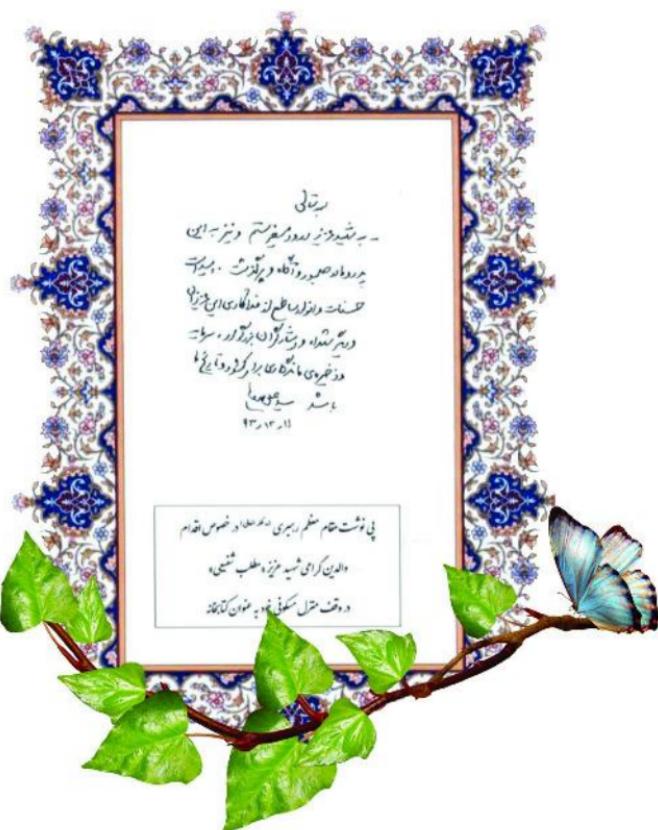
علیرضا مختارپور دبیرکل نهاد کتابخانه های کشور و حاج محمد شفیعی

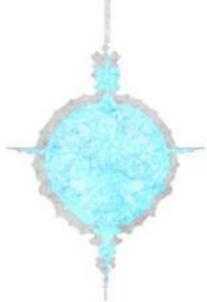

۱۷ اسفند اما روز دیگری است...

صبح آن روز متن پیام حضرت آقا به دست دیر کل می‌رسد. نامه درخواست دیر کل که به رویت دیدگان عزیز حضرت آقا می‌رسد، ایشان با دستخطی در حاشیه‌ی نامه، پدر و مادر شهید مطلب شفیعی را مورد تقدّم امام‌گوئه خود قرار می‌دهند و این حرکت فرهنگی را با پیامشان مانا و همیشگی می‌کنند..

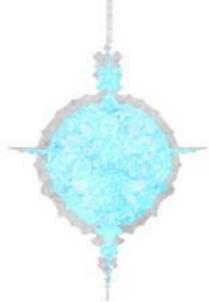
در بیان اقدام فرهنگی والدین شهید مطلب شفیعی در وقف منزل مسکونی خود به عنوان کتابخانه، رهبر معظم انقلاب اسلامی **﴿مُذَكِّرٌ لِّلْأَعْالَمِ﴾** پیامی به شرح ذیل صادر فرمودند:

بسمه تعالیٰ

به شهید عزیز دود میفرستم و نیز به این پدر و مادر صبور و آگاه و پرگزشت.

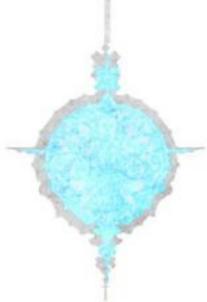
امید است حنات و انوار ساطع از فداکاری این عزیزان و دیگر شدها، و یارگران بزرگوار، سرمایه و

ذخیره‌ی ماندگاری برای کشور و تاریخ باشد. سید علی خامنایی ۹۳/۱۲/۱۱

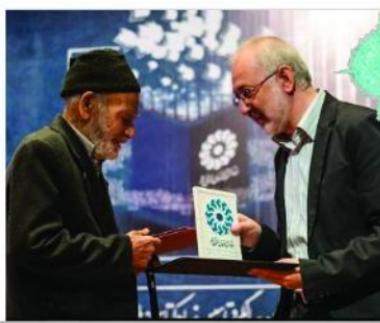

پیام حضرت آقا، مهمترین تیتر خبرهای فرهنگی آن روز می‌شود...

در مراسم یازدهمین سالگرد تأسیس نهاد کتابخانه‌های کشور که با حضور دکتر غلامعلی حدادعادل و دیگر شخصیت‌های فرهنگی برگزار شد، از حاج محمد شفیعی تقدير و پیام ولی امر مسلمین به ایشان تقدیم می‌شود.

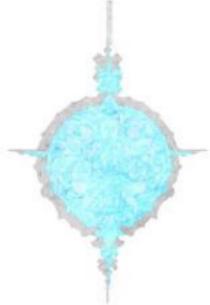

حاج محمد شفیعی به یزد باز می‌گردد و مورد استقبال مدیران، مسئولان و کتابداران یزد قرار می‌گیرد.

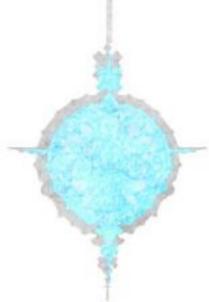

حاج محمد اما از بی‌مهری‌هایی که بر سر برپایی کتابخانه پسرش از سوی مسئولان متتحمل شده، هیچ نمی‌گوید و حلقه‌های گل استقبالشان را با همان صورت مهریان و دلنشیش و با همان خطوطِ رنج نشسته بر پیشانی اش پذیرا می‌شود.

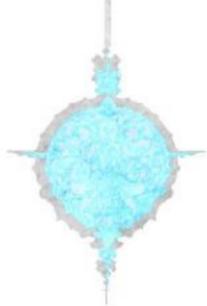

و آرزوی سکینه خانم که گفت: میخواهم تا قبل از مرگم شاهد افتتاح کتابخانه
پسرم باشم، محقق می شود...

و حالا «مطلوب»ها که دیروز با بدл جانشان از شرف دینی و سرزمین کیانی خود
پاسداری کردند، امروز و تا همیشه « حاج محمد»ها و «سکینه خانم»ها برای اعتلای
مرزهای فرهنگی این سرزمین باز هم خالصانه داشته هایشان را تقدیم این آب و
خاک می کنند ...

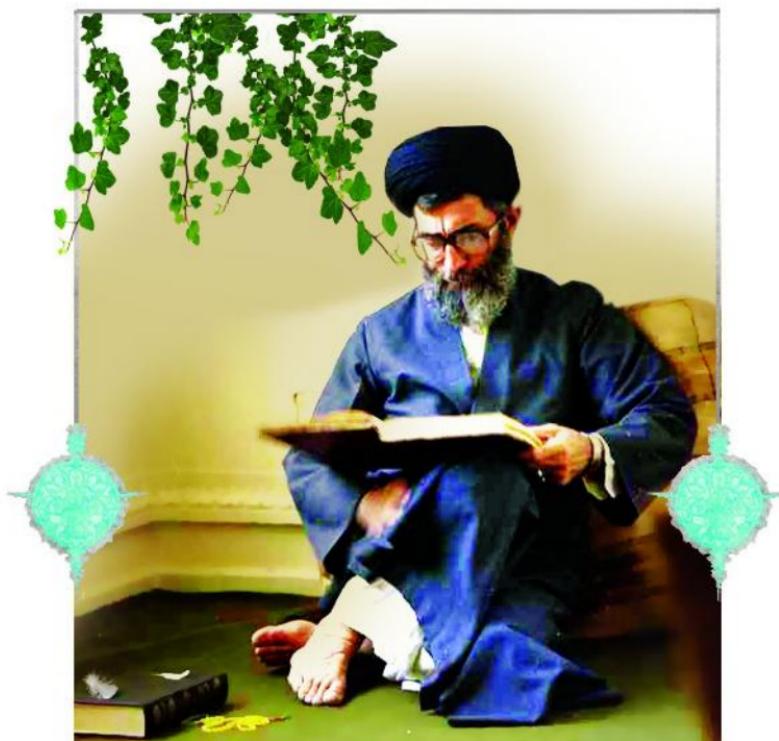

کتابخانه را دایر کنید، به کتابخانه مراجعه کنید، از کتابخانه کتاب بگیرید، مطالب کتابهایی که میخوانید خلاصه برداری کنید.

یک کتاب را یکبار بخوانید، بار دوم به قصد خلاصه گویی و مضمون کتاب را خلاصه کنید. جامعه امروز ما در یک نقطه بسیار حساسی قرار داد. بدون تردید ما از لحظه زندگی سیاسی بر سر یک پیچ بسیار مهمی قرار داریم. آگاهی، هوشیاری، شور و در ک سیاسی برای همه افراد این مملکت لازم است مخصوصاً برای جوانان.

بخشی از سخنرانی رهبر معظم انقلاب در دوران تبعید و در میان مردم جیرفت

شهریور ۱۳۵۷

بخشی از وصیت نامه شهید

... و دلم همچون پرنده‌ای وحشی خود را دیوانه وار به در و
دیوار می‌زند تا از من بگریزد و بال در بال آن پرستوهای آراد
و خوشبخت مهاجر پرواز کند و من باهر دو دستم قفس را به
سختی نگهداشته ام تا نگهش دارم! چرا که اطاعت از فرماندهی
دیوانه‌کنی هر دو جهانش بخشی، دیوانه تو هر دو جهان را چه کند...
با این حال چقدر زنده ماندن دشوار شده است و لحظه‌های
کندی می‌گذرد. آه چه خیال انگیز و جانبخش است اینجا نبودن،
با توبودن در کنار تو بودن یا حسین ...
می‌دانم که خود حباب خودم و باید از میان برخیزم...

